

EL FUTUR DE LA Cerdanya I L'AERÒDROM

La Cerdanya és un tresor natural, únic a Europa, reconegut internacionalment i per la pròpia Generalitat de Catalunya. Aquesta comarca representa un espai compartit per residents, estiuejants i visitants, que ha sabut mantenir el seu equilibri des de fa segles. És per tot això que ens preocupa que ara es vulgui modificar el planejament de l'aeròdrom posant en perill aquest espai protegit.

La Generalitat torna a plantejar una nova versió del PDUAC, dos anys després de la retirada del projecte que pretenia l'ampliació de la pista, l'augment significatiu de les operacions aeronàutiques per aeronaus de major envergadura, el desenvolupament urbanístic de l'entorn de l'aeròdrom i la seva transformació en un "aeroport comarcal d'aviació general".

Malgrat que la nova versióedulcora l'anterior, encara manté l'ampliació de la pista i, tot i que diu que "no preveu un augment de la capacitat operativa", contempla un centre d'alt rendiment de pilots i preveu "potenciar les capacitats de l'aeroport de la Cerdanya en totes les seves possibilitats...", deixant indefinit (per a successives fases de transformació), el creixement urbanístic que la versió retirada preveia sense embuts com una autèntica "transformació del teixit o mantell verd que conforma la superfície agrícola de la vall". És a dir, que es planteja una altra vegada el mateix, però en futures fases, opaques en l'actualitat, que s'aniran definint amb el temps.

El nou projecte es pretén tirar endavant, una altra vegada, sense tenir en compte cap anàlisi fiable de l'estat mediambiental actual de la vall. La nova versió del PDAC es basa en els mateixos "estudis" que han quedat totalment desacreditats per l'anàlisi dut a terme sobre el terreny per equips de l'UPC. Aquests conclouen que l'impacte acústic actual de l'aeròdrom està en el límit legal per àrees rurals habitades i que qualsevol augment del nombre d'operacions, del tipus que siguin, ja superaria aquests límits, destacant també que l'activitat aeronàutica actual ja té un impacte molt significatiu de les emissions a l'atmosfera.

Però tot això ja se sabia al 2006, quan es va aprovar l'anterior PDAC, que preveia literalment que "l'aeroport, a mesura que es desenvolupi, causarà afeccions en el seu entorn", així com "l'alteració de processos ecològics, geològics i sociològics". Per què, doncs, s'insisteix en tirar endavant una nova versió del Pla Director que haurà de comportar aquestes mateixes conseqüències?

A la Cerdanya es concentren espais de la Xarxa Natura 2000 com els rius Duran, de la Llosa i Verneda, la Tossa Plana de Lles-Puigpedrós, les Riberes del Segre, el Prepirineu Central Català i el PEIN dels Tossals d'Isòvol i Olopte. És l'hàbitat natural d'espècies protegides i, com reconeix el mateix PDAC de 2006, "una via important de protecció d'espècies continentals cap a l'interior dels Pirineus" per les que l'activitat aeronàutica és el pitjor enemic.

No s'entén ni es justifica de cap manera que l'Administració torni a impulsar una nova versió del PDAUC que demostra un total i absolut desinterès mediambiental. No hi ha cap interès que pugui sobreposar-se a la preservació dels valors de la vall, aquest hauria de ser l'objectiu de les Administracions. No hi ha cap argument econòmic que pugui justificar una agressió ambiental i urbanística com la que es pretén, aquest cop "convenientment" amagada en futures etapes que queden per definir i que, per la insistència del projecte, fa pensar que potser l'explicació l'hem de trobar en afirmacions insòlites del PDAC de 2006, segons les quals La Cerdanya "ha basat el seu desenvolupament en l'activitat turística Andorrana" considerant la vall com "un espai de pas que ha d'aprofitar l'oportunitat de generar riquesa a partir d'aquest fet".

La Cerdanya s'ha desenvolupat seguint un model econòmic equilibrat, en el que el turisme familiar de qualitat, que va a La Cerdanya a gaudir dels seus valors naturals, s'integra perfectament amb el comerç, amb la petita indústria local i amb l'activitat agropecuària de la zona. L'ampliació d'una infraestructura tan invasiva i contaminant com la de l'aeròdrom contradia frontalment aquest model, i no aporta cap benefici que justifiqui aquesta contradicció.

S'imposa doncs que qualsevol nova versió del PDUAC hagi de limitar-se, com a molt, a mantenir estrictament les instal·lacions actuals, i perquè les activitats tinguin un impacte reduït; cal establir-ne els límits i programar controls rigorosos, determinant d'una vegada per sempre, que l'aeròdrom no serà motor de cap transformació urbanística del pla de la Cerdanya, i no tindrà, ni ara ni mai, cap altre desenvolupament posterior.